

SZERKESZTŐSÉG

és kiadóhivatal:

Sátoraljaujhely

Petőfi-utca 5. sz.

Telefon-sz. 125.

SÁTORALJAUJHELY

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 6 K.

Félévre 3 K.

Negyedévre . . 2 K.

Egyes szám 10 fill.

FÜGGETLEN POLITIKAI HIRLAP.

Felelős szerkesztő: ILLÉSHÁZI ENDRE.

MEGJELEN PÉNTEKEN ESTE.

A szerencsi affér.

— Gortvay contra Görgey. —

A szerencsi közigazgatási fogda — Gortvay főszolgabíró jóvoltából — eddig csak zsidót és parasztot tisztelt komor falai között. Gortvay úr ma már többre vágyik: urat, nemes urat, méltóságos urat, cs. és kir. kamarást akar becsukatni. Bűnvádi feljelentést tett Görgey Gyula tállyai szőlőbirtokos ellen, mert magas személyét rágalmazni merete: másfél évi börtönre csukatja be Görgeyt, hirdeti a kiskirály urbi et orbe. Hát ki is ez a Görgey Gyula, mi az ő nagy bűne, hogy másfél évi börtönre ítélte őt el a szerencsi nagyúr.

Görgey Gyula — ha jól tudjuk — nyugalmazott testőrszázados, mindenkör hűséges híve volt az uralkodó rendszernek, nem vétett az soha egyetlen kormányának sem, annál kevésbé a *familiának*. Kiterjedt szőlői vannak Tállyán, úttörője volt a Tokajhegyalja rekonstrukciójának, erős agrárius — nekünk e téren mindig erős ellenfelünk volt — egy azonban bizonyos: hatalmas közgazdasági faktor, elsőrendű, országos tekintély minden szőlészeti és borászati szakkérdésben. S mert nálunk a szakemberek kevésbé ismertek, Görgey Gyulát még névről is alig ismerik a vármegyében.

Mi a fészkes fenét követhetett el hát ez az ember, hogy neve ma veres posztó a familia szemében, akiről ma maró gúnnyal ír a „Zemplén“, nyilatkozatát még nyílttérben sem közli, a szerencsi kiskirály rágalmazás miatt tesz ellene feljelentést s erősen fogadkozik, hogy becsukatja.

Görgey Gyulának a bűne az, hogy 1000 korona kauciót tett le egy Gortvay által „letartóztatásra ítelt“ bécsi pinczemeszter szabadon bocsájtatása érdekében s egy, az alispánhoz intézett beadványában tiltakozni merészkedett a szerencsi kiskirály atrocitásai ellen s támogatta a letartóztatott, de kaució ellenében szabadlábra helyezett pinczemeszter fegyelmi feljelentését, mely feljelentést azonban az alispán „a beszerzett iratok igazolása szerint“ a fegyelmi eljárás elrendelésére alkalmatlannak talált.

Ez a Görgey bűne. Ez a szerencsi affér, melyet szerdai számában hasábkon tárgyal a félhivatalos. A kérdéses dolog az alispáni véghatározat megvilágosítása szerint ekként esett meg:

„Panaszolja Görgey Gyula, hogy a tavalyi szüret alkalmával a Péter Boschan & Söhne bécsi bornagykereskedő cég Tállyán körülbelül 1000 hordó bort vásárolt össze, melyeknek elhelyezésére a panaszló ingyen pinczét bocsájtott a cég rendelkezésére. A borok átvételét és kezelését Lendvai Samu, a cégnek már 17 éve alkalmazottja eszkö-

zölte s e végből többször tartózkodott Tállyán, épen így február elején is, amikor a borok lefejtésével foglalkozott. Ez alkalommal Jurák János munkás, tállyai lakos, arra kérte Lendvait, hogy fogadná fel őt állandó pincemunkásnak Wienbe, mely kérelmének ő szívesen tett eleget s átadott a nevezettnek egy Boschan & Söhne céghez szóló szerződés levelet, melyet azonban Jurák csak arra akart felhasználni, hogy azzal Amerikába kivándorolhasson. Pozsonyba azonban elcsípték és visszatoloncolták. Panaszló előadja továbbá, hogy Lendvai — ki a Jurák esetéről mit sem tudott — március 15-én ismét Tállyára érkezett, hogy a hordókban a szinbort lefejtse s igen elcsodálkozott, mikor pénteken este két csendőr kijelentette előtte, hogy másnap őt a szolgabírói hivatalba fogják bekisérni. Másnap délután a panaszló táviratot kapott Lendvaitól, ki arról értesíti, hogy a főszolgabíró őt letartóztatta, mire a panaszló azonnal táviratban kérte a főszolgabírótól Lendvainak szabadon bocsájtását, kijelentvén, hogy érte szavatosságot vállal. A főszolgabíró távirati válasza szerint azonban Lendvait csak 1000 korona óvadék ellenében volt hajlandó szabadlábra helyezni.“

„Lendvai Sámuel pedig a következőket panaszolja: Előadja, hogy a szerencsi járás főszolgabírája őt ápr. 18-án reggel a tállyai csendőrséggel hivatalába elővezettette s ott a legsúlyosabb invektívákkal illette: „Hát maga az itteni népet kivándorlásra csábítja! Hány embert segített már a határon át? Jurák mennyit fizetett magának?“ és így tovább. Erre panaszló a nála levő okmányokkal igazolni akarta magát, a főszolgabíró azonban azok közül egyet sem akart megtekinteni, hanem ehelyett rá szólt, hogy hallgasson, mert különben becsukatja. Panaszló továbbá előadja, hogy ily előzmények után a főszolgabíró délután 2 órakor kijelentette előtte, miszerint le van tartóztatva s dacára, hogy ő akkor a nála levő 500 korona készpénzt is felajánlotta, hogy a főszolgabíró legalább éjszakára engedje szabadon, hogy ő vendéglőben hálhasson, továbbra is fogva tartatott, holott látta a főszolgabíró asztalán feküdni Jurák Jánosnak, kit Wienbe pincemunkásul felfogadott, felfogadó levelét s a főszolgabíró ebből is meggyőződhetett arról, hogy nem kivándorlási ügynekkel van dolga. Panaszló a határozat kihirdetése után azt táviratilag közölte Görgey Gyula tállyai lakossal, aki másnapra segített is rajta. Végül felhozza panaszló, hogy a főszolgabíró, eljárásának indokolhatása céljából, őt március 21-én 15 napi elzárásra és 600 korona pénzbüntetésre ítélte, jóllehet a kihallgatott Jurák János a leghatározottabban azt vallotta, miszerint a panaszlónak sejtelve sem lehetett arról, hogy ő Amerikába akar kivándorolni.

A beszerzett iratok igazolása szerint Lendvai Sámuel nem a szerencsi j. főszolgabírájának intézkedése folytán lett a csendőrség által előállítva, hanem a pozsonyi határszéli rendőrkapitánynak közvetlenül a tállyai csendőrsparancsnokhoz 348. szám alatt intézett felhívása folytán s a csendőrsparancsnok 98. szám alatt márczius 18-án a főszolgabíróhoz intézett jelentésével Lendvai Sámuel Szerencsre kísértette. A főszolgabíró a határszéli rendőrkapitánysághoz még délelőtt sürgönyözött, kérdést intézve, hogy mi célból kívánta Lendvai Samu elővezetését. Miután a válasz aznap meg nem érkezett s a főszolgabíró a határrendőrség-

intézkedését figyelmen kívül nem hagyhatta, Lendvait rendőri felügyelet alá helyezte, az ez iránt hozott határozatot felebbezési jogára való figyelmeztetéssel, előtte kihirdette, aki is azt tudomásul vette, abba beletnyugodott. (??) Megállapított, hogy Lendvai a rendőrségi őrszobában töltötte az éjszakát és vele szemben, mint rendőri felügyelet alatt álló s nem mint letartóztatott egyénnel bántak el. Sőt miután Görgey Gyula 1000 korona biztosítékot tett le, másnap reggel a rendőri felügyelet alá való helyezés is hatályon kívül helyeztetett. Amennyiben tehát a panaszok beigazolást nem nyertek, azokat elutasítani s a további eljárást beszüntetnem kellett.

Nohát ebből az írásból — az alispáni határozatból — csak az tűnik ki, hogy egy ártatlan embert minden igaz ok nélkül csendőrszuronyok között állítottak a főszolgabíró elé, a főszolgabíró az ártatlan embert megkiabálta, kihirdette előtte, hogy le van tartóztatva, az őrszobában fogva tartotta s csak akkor bocsájtotta szabadon, mikor Görgey Gyula — merő könnyületből — az idegenből ideküldött s fontos közgazdasági missiót teljesítő emberért 1000 korona kauciót tett le.

Világos, hogy itt valaki hivatalos hatalmával súlyosan visszaélt, s hogy ennek a visszaélésnek gazdája ma nincs. Az alispáni határozatnak az a része, hogy Gortvay csak rendőri felügyelet alá helyezte Lendvait, nem állja ki a komoly kritikát. Ha valakit az őrszobában fogva tartanak s csak 1000 korona kaució mellett helyeznek szabadlábra, az nem rendőri felügyelet alá helyezés. Ez magyarázatra nem szorul. De világos, magából az alispáni határozatból is nyilvánvaló, hogy ami Görgey feljelentésében foglaltatik, az az első szótól az utolsóig igaz s megtörtént. De világos az is, hogy Lendvai sem vetette el a súlykot. Görgey Gyula és Lendvai nem tudhatták mi van a határrendőrségi megkeresésben, ők csak a csendőroket s Gortvay intézkedését látták, az az intézkedés pedig a fogvartás tényében nyilvánult. Sem Görgey sem Lendvai nem emelhetek tehát panaszt egy oly hatóság ellen, melynek ténykedéséről tudomásuk nem volt s nem lehetett, hanem csak azon hatóság ellen, mely a letartóztatást tényleg foganatosította. Hát hatóság előtti rágalmazás ez?

De ami legkülönösebb: a tulajdonképeni feljelentő és panaszos itt Lendvai és nem Görgey Gyula, miért emel tehát Gortvay Görgey és nem Lendvai ellen panaszt. Nohát erre a közel jövő fog válaszolni és az a válasz fogja megtanítani Zemplén vármegye közönségét arra, hogy ebben a vármegyében ma irtó hadjárat folyik mindenki ellen, ki a familia ellen hangot emelni is merészel.

A perbenyiki tanító ügye.

Helyreigazítás.

Lapunk legutóbbi számában vezető-helyen foglalkoztunk a perbenyiki tanító közismert ügyével. E cikkünkben — bár névszerint meg nem neveztük — apostrofáltuk gróf Mailáth József bodrogközi nagybirtokost is, azt írván róla, hogy a velőki kihasználta Lipták munkaerejét, de hidegen nézte, mint küzd az a nyomorral. E kijelentésünket ma rektifikálnunk kell. Ujabb beérkezett információk szerint ugyanis gr. Mailáth József Lipták István munkaerejét kizárólag *közvetlenül* is a legmessze-menőbb anyagi támogatásban részesítette őt mindenkor. Ugyancsak gróf Mailáth József tartja el ma is Lipták Istvánnak nyomorban itt hagyott családját.

Gróf Mailáth Józsefet tehát oly irányú vád, hogy ő Liptákot nyomorában nem támogatta, nem érheti.

Liptákné levele.

De megszólalt a Zemplén hasábjain a bünösutra tért tanító neje is. Levelét hozzánk addressálta, de — valószínűleg merő tévedésből — a Zemplénnek küldte meg.

A tanító neje levelében a „milliók urának kell védelmére“ s egyben súlyos szavakkal ítéli el férjének emberi gyengéit.

Mi nem kívánunk az elkeseredett *feleséggel* s a gyermekeinek jövője felett két-ségbesett *anyával* perbe szállani, de annyit kijelenthetünk — és a jövő igazolni is fog bennünket — hogy Lipták Istvánné helyesebben cselekszik, ha azt a levelet meg nem írja s közzé nem teszi.

Elsősorban is a „Sátoraljaujhely“ szerkesztőjében van annyi igazságérzet, hogy ha cikkének némely részében tévedett, azt férfiasan be is vallja. A fentebb közölt helyreigazítás — egy körjegyzőbarátunk informálván minket a gróf Mailáth József és Lipták István között fenálló viszonyról — már meg volt írva és ki is volt szedve, mielőtt Lipták Istvánné levele a Zemplénben megjelent.

Használt-e az ügynek, a férjnek és a szerencsétlen családnak az, hogy a feleség lép föl támadólag bünös utra tért férje ellen s emberi gyengéit kiállítja világgá, azt itélje meg maga Lipták Istvánné. A közvélemény megalkotta ez ügyről az ő nézetét. Lipták Istvánné ugyanis, midőn egy hosszú hasábon át vádolja férjét, végül így kiállt fel:

„Esküdni tudnék és bizonyítani képes vagyok, hogy *szegény férjem az ő bünös lépésére a tilos viszonyból került kényszer helyzetben tökélt el magát és arra, hogy 9 kis ártatlan gyermekének homlokára üsse: „apátok sikkasztó“ bélyegét.*“

Hát ez az igazi hang. Annak a levélnek többi passzusait nem Lipták Istvánné írta. Ez utóbbi sorokat azonban ő írta abba a levélbe: a vérig sértett, de még mindig szerető hitves, kilenc szerencsétlen gyermek anyjának kétségbeesett jajkiáltásait tükrözik e szavak vissza: sir és jajgat szerencsétlen sorsa felett, de nem vádolja — sőt védi — gyermekei atyját. Ennyit lett volna szabad Lipták Istvánnénak papírra vetni és nem többet.

A hitelszövetkezeti igazgató levele.

De felkeresett levelével a perbenyiki hitelszövetkezet igazgatója is, irván amint következik:

„A „Sátoraljaujhely“ f. évi május hó 12-én megjelent számában vezető helyen foglalkozik Lipták István perbenyiki tanító sajnálatos esetével, és mert az illető lopott, a társadalmat, az államot és különösen egy *nagyurat* tesz ezért felelőssé.

Mint mindenki, úgy a t. szerkesztő úr is bizonyára mély részvétre gerjedt az

elhagyott nő és kilenc gyermekének jövő sorsa felett. És ez és bizonyára a nyert téves információk adhatták a sajnálatos esett felett oly melegen kezébe a tollat. Méltóztassék azért megengedni, hogy az igazság érdekében egy helyesebb információval szolgálhassak és arra kérhessem a t. szerkesztő urat, hogy erre vonatkozó soraimnak sziveskedjék becses lapjában egy kis helyet is adni.

Hogy a t. szerkesztő urat mennyire tévesen informálták, bizonyítja az, hogy Lipták Istvánnak Perbenyikben nem 1400, de háromezerhétszáz koronánál is több jövedelme volt. 1400 kor. fizetést csak mint tanító élvezett. A hitelszövetkezetnél, mint könyvelő 1200 korona fizetéssel volt alkalmazva és több mint 900 koronára ment az az évi járuléka, mely tej és gabonaneműekben, hizott sertés és fában volt a gróf úr Öngyméltósága által részére kiutalva. Hozzá vehetjük még ehez azt az évenként legalább is 200 kor. segélyt, mely a „gróf Károlyi Sándor“ alaphól a központ által lett részére utalványozva. Hogy lehet akkor itt kihasználásról, hogy lehet itt nyomorról beszélni?

A perbenyiki hitelszövetkezet hetenkint egyszer, minden szombat délután 2-től 6, vagy ha sok a munka 7 óráig tart üzleti napot. Liptáknak ez a pár órai munkája 25 koronával lett díjazva. Tessék nekem az országban még egy hitelszövetkezetet vagy egy bankot is mutatni, mely könyvelőjét félnaponként 25 koronájával fizesse.

De ha ez így van, önkénytelenül is elénk tárul a kérdés, mi vihette akkor Liptákot a lopásra? Mert ez esetben nem sikasztásról, de egyszerűen lopásról van szó. Mint oly sok esetben, midőn valamely bűntény előtt állunk és nem tudjuk annak indító okát találni, úgy itt is áll az a közmondás „keresd az asszonyt“. Lipták István gyenge jellemű ember volt. Családját nem szerette, feleségét elhanyagolta és vele már 8. hónapja nem beszélt és egy rá nézve idegen nővel a legbensőbb viszonya volt. És én biztosítom a t. szerkesztő urat, hogy hajója nem egyedül ő vele táncol az Óceán hullámain, de magával vitt egy gyöngédkező nőt, hogy lelkének háborgó hullámain, ha ugyan vannak, legyen a ki elsimítsa. Ez és semmi egyéb nem volt oka annak, hogy Lipták elhagyta szépen díjazott állását, feleségét és kilenc gyermekét. És ha a társadalom jogosan mondott valaha bünös felett ítéletet, jogosabban soha sem mondhatja azt ki, mint a jelen esetben. Isten velünk!

Kisdobra, 1911. május hó 17-én.

Mitrovich István,

esperes lelkész, a „Perbenyik és vidék“ hitelsz. ig. elnöke.

Lipták István ellen a hitelszövetkezet részéről a feljelentés megtörtént s az ügyészség ki is adta ellene az elfogató rendeletet, eddig Bécsből és Hamburgból érkezett be az ügyészséghez nemleges jelentés: ugylátszik Liptáknak nyoma veszett.

Németgazdák a Hegyalján.

Németgazdák tanulmányutat tesznek Magyarországon s utba ejtik a Tokajhegy-alját is.

Junius 1-én Debreczen felől jövet érkeznek Tokajba s junius második napját szentelik a Tokajhegyaljának.

Zemplénnvármegye gazdasági egyesületének szőlészeti szakosztálya e hó 15-én tartott gyűlésében foglalkozott a fogadtatás módzataival s a következőkben állapodott meg.

Német vendégeink junius 1-én, Debreczen felől jövet, este 10 órakor érkeznek

a tokaji vasuti állomásra s az éjet háló-kocsijukban töltik.

A fogadóküldöttség reggel *félnyolc* órakor gyülekezik a tokaji vasuti állomáson és *nyolc* órakor Görgey Gyula cs. és kir. kamarás s tályai szőlőbirtokos üdvözlőbeszéde mellett fogadja a német vendégeket.

Fogadás után a vendégek és a fogadóküldöttség kocsiba ülnek s Tokaj megtekintése után a Korona étteremben reggelizéshez ülnek.

Reggeli után a „Tokaji bortermelők R. T. pincéit tekintik meg, s innen kocsikon a tokaji hegy déli lejtői alatt elvonuló közúton Tarczra kocsiznak.

Tarczalón 11 és 1 óra között a király pincéinek megtekintése s ezután villásreggeli, melyet a király tarczali intézősege ad.

Villásreggeli után kikocsizás a tarczali vincellérképző iskola telepeire, itt a telep pincéinek, szőlőinek és kertészetének megtekintése után uzsonna a vincellériskola igazgatójánál.

Uzsonna után 5 óra 10 perckor a vendégek és a küldöttség a telep előtt lévő 159. számú őrháznál felszállanak a Debreczen felől érkező vonatra s Szerencsen át este nyolc órakor Sátoraljaujhelybe érkeznek.

Értesülésünk szerint Szerencsen Gortvay Aladár szerencsi főszolgabíró fogadja s üdvözlő a vendégeket.

Amennyiben a kereskedelmi kormány esetleg Szerencstől kezdve külön vonatot bocsájtaná a vendégek rendelkezésére, az esetben a németgazdák este 8 óra helyett már 6 órakor Sátoraljaujhelybe érkeznek.

S ez kívánatos is volna, mert ez esetben német vendégeink még napvilágon érkezének Ujhelybe s módjukban állana nemcsak az alsó és közép Hegyalját látni, de gyönyörködhetnének Sárospatak és Sátoraljaujhely festőesen szép szőlőhegyeinek szemlélésében is.

Este nyolc órakor búcsú vacsora a sátoraljaujhelyi állomás éttermében. A vacsorát a németgazdák tiszteletére a földművelési kormány adja.

Vacsora után a 8 óra 24 perckor induló vonattal német vendégeink a Tátrákba utaznak el. A kocsikat Tokajtól Tarczalig, tokaji, tarczali, mádi és tályai szőlőbirtokosok adják.

A szőlészeti szakosztály gyűlésén felmerült az az eszme, hogy Dókus Gyula alispánunknak egy 1897-ben készült munkája alapján, német nyelven egy ismertető füzetet adnak ki, hogy a német vendégek a helyről, ahol megfordultak, kellőleg tájékozva legyenek s maradandó emlékekkel távozzanak a Tokajhegyaljáról.

Közrendészeti szemelvények.

— Hogy terem nálunk a hatóság elleni erőszak? —

Az esethez — úgy a végén — fűzünk egy csekélyke kommentárt, de egyelőre nem mondunk sem többet sem kevesebbet, mint amennyit a Sátoraljaujhelyi kir. Törvényszék tárgyaló termében e hó 15-én három kifogástalan s hit alatt valló tanu szájából hallottunk.

Az eset Mádón történt.

A folyó év március hó 12-én este félkilenc órakor a mádi *Oroszlán* vendéglő tulajdonosa felhívta vendégeit, hogy közelg a zár óra, ürítse ki minden ember poharát és azzal menjen kiki haza. A mulatók szót fogadtak, kiitták borukat és távoztak.

Jakab András 65 éves mádi szőlősgazdának valami megbeszélni valója volt Sábliczki Ferenc mádi kisbirtokossal. Szóba ereszkedett tehát vele a vendéglő előtti sétaterén. Szép, enyhe, holdvilágos este volt. Alig váltottak azonban pár szót, midőn megjelent a vendéglő sarkán Balla János mádi rendőrbiztos Prell Károly mádi csendőrőrmester kíséretében. Mindkettő ha-

A Kossuth-szobor leleplezéséhez
babér és tölgylevelű

koszoruk

minden
nagyágban

Szallagok

nemzeti színű, Zemplénnvármegye
és Sátoraljaujhely város színei
minden szélességben kaphatók

A „KEGYELET“ temetkezési vállalatnál Sátoraljaujhelyben.

talmas, megtermett ember. Oda érnek a két beszélgető emberhez és se szó se beszéd, a csendőrmester kétszer egymásután pofon üti Sabliczki Ferencet s ugyanakkor Balla ajkon üti Jakab Andrást s tiszítja mellbe akként, hogy az menten felhőmpölyög. S ezután — helycsere — Balla veszi pártfogásba Sabliczkit, a csendőr Jakab Andrást s folyik a játék tovább. Sabliczki tágul s haza megy, a földön javeszékélő Jakab Andrást a csendőr és a rendőrbiztos karon ragadja, és felviszik a városházára. Hogy miért és minek azt is elmondta Jakab András: megpofozták s azzal kilökték.

Másnap feljelentést tesz Balla rendőrbiztos Sabliczki Ferenc ellen *hatóság elleni erőszak* miatt, harmadnapra felhívja a városházára, s követeli, hogy fizessen 20 koronát, amiért dulakodás közben elszakította aranyóraláncát. A felpofozott ember azonban vonakodik s nem fizet. De közben megjő a nyomozás, s a megrémült ember felesége unszolására s a rendőrbiztos azon biztatására, hogyha fizet nem leszen semmi baj, eladja szája elő az utolsó métermázsza búzát és leszurja a 20 koronát. Így adták elő az esetet a vádlott s a meghitelt három tanú: Jakab András, Sabliczki Ferencné, és Kocsis Mihály.

Balla János rendőrbiztos és Prell Károly vallomása szerint a hatóság elleni erőszak abban nyilvánult, hogy Sabliczki Ferenc a rendőrbiztos azon panaszának, hogy azonnal takarodjék haza: *ellenszegült* s ezen felül a rendőrbiztos melléhez kapott. Hogy ők Sabliczki Ferencet és Jakab Andrást üttették s az egyáltalán mivel sem terterhelt Jakab Andrást a városházára felcipelték, természetesen tagadják.

Arra pedig, hogy mily alapon *takarodjat* haza a lakásuktól alig 60 lépésre lakó, békés polgárokat a rendőrbiztos, az ügyész úr kíváncsi sem volt.

A bíróság Balla János rendőrbiztos és Prell Károly csendőrmester vallomása alapján büntőnek mondotta ki Sabliczki Ferencet a hatóság elleni erőszak vétségében s *három* napi fogházra ítélte őt. De egyben kimondotta azt is, hogy az iratokat, — megtorlandó Balla Jánosnak azon jogtalan eljárását, hogy 20 koronát vett föl Sabliczki Ferencről — átteszi a Balla János fegyelmi hatóságához.

Igy terem nálunk a hatóság elleni erőszak, így néz ki nálunk a közrendészet. Az a csekélyke kommentár, amit cikkünk elején ígértünk, a kir. ügyészségnek szól s a következőleg hangzik:

A bűnügyi tárgyaláson hallott tanuvallomások alapján nem éri-e a kir. ügyészség indíttatva magát arra, hogy Balla János rendőrbiztos és Prell Károly csendőrmester ellen a megtorló eljárást folyamatba tegye?

Illésházi Endre.

HIREK.

Harc a szabadkőművesek ellen.

A *tokaji rk. esperesi* kerület tanítósa május 11-én tartotta Szerencsen szokásos évi közgyűlését s az elnöklő *Hankó Gyula* mádi rk. plébános lelkes szavain felbuzdulva, menten hadat is izent a szabadkőműveseknek és a szociáldemokratáknak.

A „Tokajhegyalja” írja, hogy *Hankó Gyula* plébános ur — az alkoholizmus ellen küzdők eme lelkes vezérbajnoka — szép és lélekemelő beszéddel megnyitván a gyűlést, hatalmas lendülettel tért át a szabadkőművesség túlkapásaira. Rámutatott és példákkal illusztrálta (?) a társadalomnak e *korcskinövés*eit, (tehát a szabadkőművesség: *korcskinövés*!) amelynek működése

(már t. i. a *korcskinövésnek működése*) odavergál, hogy az erkölcsi és társadalmi rendet megbontsa és felforgassa. Ezért akarja az iskolák államosítását ez a szekta (mi a fészkes fenel *korcskinövés, szekta*?!), mindenáron elérni, hogy így a vallást az iskolából és így a jövőendő generáció lelkéből kiölje.

(Notabene: a mádi népiskolák kivétel nélkül *államiak*, s az államosítást csak nem is oly régen, maga a rk. hitközség *kérelmezte*).

Pedig — hej! sohse halunk meg! szónokolt tovább Mád neves főpapja — ha vallás nincs megszűnt az erkölcs. (De főleg elfogy a nyáj s kevesebb a gyapju!)

A tanító urakat végtelenül fellekesítette a bölcs és okos beszéd, határozatilag kimondották, hogy visszautasítanak minden szabadkőműves és szociáldemokrata támogatást s maradnak tovább is a parochiák hűséges támogatói. A „Tokajhegyalja” a tanítók *egészséges* észjárásának tudja be a hozott határozatot.

A *nagymihályi esperesi* kerület közgyűlése Málczán tartott közgyűlésében izent harcot a közerkölcsökben dúló szabadkőművesek és szabadgondolkodók ellen, üdvözlő határozatot menesztett a közerkölcsök legfőbb öréhez, Polonyi Gézához, a szabadkőművesek és szabadgondolkodók ellen kezdett harcaiért.

Egyszóval: Zemplénben csehül néznek ki a szabadkőművesek s véres harcoknak néznénk elébe, ha Zemplénben szabadkőművesek valóban lennének is.

— **Kinevezés.** A közoktatásügyi miniszter Győrffy József polgári iskolai tanárt kir. s. tanfelügyelővé nevezte ki, s megbizta őt a homonnai tanfelügyelői kirendeltség vezetésével.

— **Jegyzői fiuinternátus.** A jegyzői fiuinternátus létesítésére a jegyzők kebeléből kiküldött bizottság az elmúlt vasárnap — május 14-én — tartotta Sátoraljaujhelyben Szoták István jegyzőegyesületi elnök vezetésével első érdemleges gyűlését. Elsősorban az ügy adminisztratív teendőinek ellátására lapunk felelős szerkesztőjét kérte fel s megállapította azokat a módozatokat, melyek alapján az építkezésre szükségelt tökélet megteremtési akarja.

A tervezet végrehajtásához még e hó folyamán hozzá kezd a bizottság.

Az internátus helyéül a sárospataki vasúti állomás mellett lévő helyet jelölte ki elsőben a bizottság. Dr. Lengyel Endre fővárosi orvos és özv. Ballagi Gézané 8 koronát kértek ölenként a telekért. De csakhamar levelet intéztek Szoták István egyleti elnökhöz s 15 koronára emelték fel -ölenként a telek árát. A bizottság felháborodással tért ki ez eljárás elől s elfogadta Katona György mérnök és Sárospataki birtokos ajánlatát, ki — szolgálni akarván a nemes célt — szívélyes előzenyességgel s teljesen elfogadható árban ajánlotta fel Vay-utcai üres telkét a bizottságnak s kijelentette, hogy ajánlatát az év végéig fentartja.

— **Nyilvános nyugtázás.** Szalontay Ferenc Zemplén község bírása a jegyzői fiuinternátus céljaira ma felelős szerkesztőnk kezéhez 16 koronát fizetett, amit is köszönettel nyugtázunk.

— **A városi polgári párt.** A városi polgári párt a Magyarkirály szálló nagyteremben kedden gyűlést tartott. A két hó előtti nagy bomlás óta ezuttal először. Elsősorban az elnöki tisztéről leköszönt Schiller Kálmán helyett Matolay Etele személyében elnököt választott, aztán visszautasította volt elnökének ismert, akkoron

nagy port felvert támadását. No, ezzel egy kicsit megkésett. Aztán folyó ügyeket vett sorra, megállapította a párt legközelebbi teendőit. A polgári párt ugyanis nem adja fel programját s harcolni akar annak keresztül vitele mellett s ki akarja részét venni a közel napokban megejtendő választási küzdelmekből is, melybe szervezetten és harckészen megyen bele.

— **Liga-nap.** (*Beküldetett*) Gyönyörűszép, lelket nemesítő dolog a jótékonyosság, kétszeresen remek, ha bájos leánykák és édes asszonyok szíve és ajka nyílik meg jótékonyásra s hívja az embereket, hogy segítsenek az árva, elhagyott, apró gyermekeken. De mindennek meg van a határa és nem szenvedünk byzantinizmusban, hogy őszintén ki ne mondjuk véleményünket, hogy a jótékonyosság undorítóvá válik és nem szívből jövő, ha sportszerűleg kikényszerítik az ember zsebéből a keserves koronákat. Először is elég a jóból egy nap is, mert mindig ugyanazon szegény középosztály van megsarcolva egész éven át, ugyanazok az emberek adakoznak legalább is négyszer napjában ugyanegy célra, tehát a második napon újra kezdeni a heccet, már a lelketlenséggel határos. Legyünk csak őszinték. Ha az embernek tiszter van véletlenül aznap dolga a városban s ha egy kis szegényérzete van, vagonába kerül ez a nap. Mert nekem hiába mesélnek, hogy „csak egy fillért tessék” adni. De ha bájos úrhölgyek és kedves leánykák minden utcákon ülve, az utca mindkét oldaláról, — hogy valahogy egy huncut lélek se menekülhessen el — oda kiabálnak az embernek mindenféle kérés, hívó, esdő, parancsoló és szemrehányó incselkedéseket, ember legyen a talpán, aki meg ne állja, hogy fillér helyett hatosokat, vagy koronákat ne dobjon be az urnába, pláne, ha az ott körülölgelgő gavallérok előtt nem akar szegénybe maradni! Hölgyeim, uraim, ez így nem megy! Nagyon szegények vagyunk, tessék csendben megvárni, amíg valaki önkényt jószívből ad s nem 2 óránként váltakozó bájos és tapadhatlanul nemes intencióju személyzettel majdnem morális erőszakkal kikényszeríteni a garast! Otthon a szegény feleség és szegény gyermekek megsínylik ezt. Ez már aztán nem igazi jótékonyosság! Soha életemben nem láttam még annyi urat mellékutcákra haza és hivatalba menni, mint ezeken a jótékonyági napokon. A második napon már én is arra bujkáltam. Mert szeretjük a cifranyomoruságot!

— **A szt.-pétervári katonai orvosi-akadémia igazgatója** jelenti: A természetes **Ferencz József**-keserűviz rendkívül jótékony hashajtószernek bizonyul. Már kis adag Ferencz József-víz is biztos, kitünő hatással jár.

— **Kecskeméti por.** Mai számunkban a hirdetési oldalon adjuk Mayerfi Zoltán kecskeméti vegygyárának hirdetését, melyben a szőlő peronosporája ellen a kecskeméti port ajánlja. Mi e port *nyolc év* óta állandóan használjuk s olcsóbbnak és hatásában jobbnak találtuk minden más keveréknél s nyugodtan ajánljuk szőlőbirtokos társaink figyelmébe.

— **Klein J. D. szállító Budapest ajánlja gyűjtőkocsit forgalmát.**

— **Önállóan dolgozni tudó ügyvéd-segéd vagy irnok alkalmazást nyer dr. Székely Albert ügyvéd irodájában Sátoraljaujhely.**

A szobor leleplezési ünnepélyre

alkalmas ujdonságok, u. m. bluzok, aljak, vászon és lüster kosztümök, grenadin és francia ruhák s női lüster köpenyek nagy választékban **Szegő Sándor** divatházában Sátoraljaujely. Építkezés előtt feltűnően olcsó árak!

Barna Dezső

női ruhakelme, selyem, vászon, szőnyeg, **Sátoraljaujhely** függöny és menyaszonyi kelengye áruháza **Wekerle-tér és Petőfi-utca sarok.**

EGY KÉZZEL

minden munkás a szőlőhegy, a gyümölcsös-kert, a dohánytermények, a komlótelepek, burgonya ültetvények stb. permetezésénél

ugyanazon munkát

éri el, melyhez különben mindkét kéz szükséges volt, ha a fényesen bevált

önműködő
permetező

"SYPHONIA"

alkalmaztatik. Ezerszer vált be és nélkülözhetetlen

minden kártékony élősd

levéltetegségek, rovarok stb.

megsemmisítésére.

Ma elvitázhatatlan a legjobb és legolcsóbb permetező!
Kérjen 43-as számú képes árjegyzéket

MAYFART PH. és TÁRSA cégtől

BÉCS, II. Taborstrasse 71.

650 I. díj, aranyérem stb.

Képviselők kerestetnek!

Sátoraljaujhely r. t. város tanácsától.

6570 1911. szám.

Verseny tárgyalási hirdetmény.

Sátoraljaujhely r. t. város közönsége az 1911. évi költségvetés keretében a tűzoltólaktanya kibővítését és átalakítását, a vágóhidon javítási és kibővítési munkálatok, a városmajornál javítási és vízvezeték építési munkálatok fogantatását határozván el, ezen munkálatok kivitelének biztosítása czéljából az 1911. évi június hó 2-ik napjának d. e 10 órájára a városháza tanácstermében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdetik.

Pályázni lehet az összes épületekre együttesen, de pályázat adható be az egyes épületekre külön-külön is.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt és lepecsételt ajánlataikat (az ajánlat költségvetéssel együtt) a kitűzött nap 10 órájáig az iktatóba annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Az ajánlati költségvetés tételenként egységárral töltendő ki, mert egy összegben (átalányösszeg) tett ajánlat figyelembe vétetni nem fog.

Az ajánlatok a mérnöki hivatalban kapható ajánlati minta szerint teendők meg.

Az ajánlathoz az általános feltételekben előirt, az ajánlati költségvetés végösszege 5%-ának megfelelő bánatpénz, vagy a bánatpénznek a városi pénztárnál vagy az állami adóhivatalnál a döntésig történt letételét igazoló nyugta csatolandó.

A benyújtott ajánlatok vissza nem vonhatók s mindegyik ajánlattevő ajánlatának beadásától kötelezettségben marad.

A szóban forgó munkálatokra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a városi mérnöki hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

A város fenntartja magának a jogot, hogy az ajánlatok közül tekintet nélkül az ajánlott árakra, tetszés szerint választhasson, vagy esetleg a munkálatok kiviteléről másképp gondoskodjék.

Az ajánlati költségvetési ürlapok másolata darabonként 3 koronáért a kiadóhivatalnál megszerezhető.

Sátoraljaujhely r. t. város tanácsának 1911. évi május hó 11-én tartott üléséből.

Farkas Andor,
polgármester.

Üzlet áthelyezés és megnagyobbítás

miatt

az összes raktáron levő áruk alkalmi árban

Sok cikk félárban is

Szegő Sándor divatáruházában

Sátoraljaujhely, Főtér.

Üzleti berendezés és felszerelés

minden elfogadható árban.

Az eladásra kerülendő cikkek közül különösen kiemelendők:

Női felöltők, Blousok, Fehérneműek,
kosztümök, Pongyolák, Ernyők,
Aljak, Gyermekruhák, Ruhadíszek.

A szőlő és gyümölcsfák permetezéséhez

Kénmájat és Kecskeméti port

használati utasítással szállít

MAYERFI ZOLTÁN

permetező anyag gyára KECSKEMÉTEN.

"Vadászkürt"

kerthelyiségben

f. hó 25-én (Áldozó csütörtök)

d. e. 10 órától kezdve egész napon át a kassai a III. hon. kerületi zenekar Kövér Dezső karnagy vezetésével hangversenyt tart.

Hideg és meleg ételek, valamint kitűnő italok szolid árak mellett.

LÁSZLÓFI H.

Zemplé vármegye legnagyobb és legrégebb készpénzrendszerü

Elit szabóüzletében S.-A.-Ujhely a legjobb és legolcsóbb idény-ruhák készülnek.

Finom tavaszi sacko öltöny	
angol szövetből . . .	56 K.-tól
" sacket (lite öltöny)	
" angol szövetből . . .	70 "
" Ferencz József öltöny	
" angol szövetből . . .	80 "
" felöltő . . .	50 "
Íjuszág részére bérma öltöny	
fekete szövetből . . .	52 "

Művészies szabás. Pontos kiszolgálás.
Kívánatra vidékre mintát s árjegyzéket díjtalanul küld.